

ЛІННІЯ МІСАДЦІА ІЛГУСТА

ВА ЄЗ-НІ ДЕНЬ.

ПРІБНАГВ ОЦІА НАШЕГВ ПІМЕНА.

На ГДН, воззваж, стіхнры, глас з ї.

Подобенз: Чго ви наречемз:

Что та ныінѣ, пімене, німеніемз; * монахввз Образв, һ ісцілениі самодѣлател, * воздержаніїл рінамн іграсти ѹзввівша душевныя, * гражданіна агглюввз һ собеседника, * вішніїл митрополії жител, * добродѣтель ғосудз, һ благочестівых ѹтвєрждениіе. ** молі спастися душамз нашымз.

Что та ныінѣ, пімене, провіщаюмз; * поганни жител һ безмолью рачнітел, * іграстеі іскорениітел, һ монахввз настайнка, * наводненіе ѹченій бжїтвенагв дх, * свѣтільника раздѣждениіл нефсіпна, * чудодѣйственнка істинна, іграсти разлічныя ісцілаки. ** молі спастися душамз нашымз.

Свѣтільник раздѣждениіл быв, * ѿзарка душы приступающыя къ тебе вѣриш, * һ ітезю жізвни показа тѣмз, мѣдре. * тѣмже та хваламн ѹблажаемз, * совершающе ітіе твоє торжество, * пімене, Отцієввз похвало, постынкввз ѹдобрениіе. ** молі спастися душамз нашымз.

Слава, глас з:

Прібне Оче, во всю землю һзыде вѣщаюіе ісправленій твоіх, тѣмз на небесах ѿзарка չсі мздѣ традаввз твоіх. дѣмшинкіл погубніл չсі полкі, һ агглюскіл достигл չсі чини, һже житїю везз порошка поревновалз չсі: дрзновеніе һмѣл ко хртѣ бг, мірз һпроси душамз нашымз.

И ныінѣ, бгородиценз, һлі կрто бгородиценз.

Подобенз: Трудніевенз:

Відлажи та распинама, хртѣ, тебе рождаля, воліаше: чго іграниое, չже віж, тайнство, іні моя; како на дреї ѹмні рабеші плотю повѣшенз, жізвни подателю;

На істховнѣ, Октоіїх.

Слáва, гла́съ и́: Саломогла́сенъ:

Иона́хъвъ мнóжества настáвника та́ почнта́емъ, ѿчъ на́шъ пíмене: твоéю
бо стеzeю вонистиннъ прáвъ ходнти по зиа́хомъ. блаженъ єснъ хртъ рабо́тавъ, и
врáжю ѿблнчнлъ єснъ и́лъ, агглвъ соеесéдннче, прпбнъхъ со причáстннче и
прáведнъхъ: съ нимнже молися гдеви, помиловатися дшамъ на́шымъ.

И на́инѣ, еѓороднченъ, илъ кртоеѓороднченъ.

Подобенъ: Слáва, гла́съ чудесе!

Агница, агница та́къ ви́дѣ * на дрéвѣ прoсти́рта вóлею кртнѣмъ, * вoпї́лше
мтре́ки, * болѣзни́ючи съ плáчемъ: * снѣ мо́й, что́ сгра́нное си́е ви́дѣнїе; *
всѣмъ жи́вотъ да́лъ та́къ гдѣ, * та́къ о́мерщвлáешися, долго́терпѣли́въ,
земнъмъ пода́лъ вонистиннѣе; ** слáвлю твоё мнóгое, еже мо́й, си́зложеденїе.

Тропарь, гла́съ и́:

Слéзвъ твои́хъ пteчénьми пдсты́ни бе́зплодное вoздѣллъ єснъ, * и и́же и́звъ
глбнны́ вoзды́ханьми, во стo тpдѡвъ о́уплодоноснлъ єснъ, * и бы́лъ єснъ
свѣтлъникъ вseленинѣй, илъ чудесы, пíмене ѿчъ на́шъ, ** моли́ хртъ бѓа
спаси́ся дшамъ на́шымъ.

На Оұтреңи.

Ола канина өкітініх, һә сілгі на д. Төбөніе Алофаново,
Гласъ и. Песнь а.

Імосыз: Поймаз гдеви, * проведшемъ людни сюжетъ честине море, * әкш
жадында славна прославися.

Теплотою оұткешинала, Әче, согрееваю се рдце твою, леда демшинскай
страстей зымъ разрѣши.

Оұглемъ бжитвенагаш сярахъ ѿпаливъ сярастей веци, былиз әси раздѣжденія
свѣтлынику, бузистрастіе же, блаженне, Әгнено.

Но сѧ на рамъ, Әче, крѣзъ твой, послѣдовалъ әси зовѣщемъ любовию, һ
свѣтлынику монахъ былиз әси.

Богородиченъ: Всегда мѧ спасаетъ слово преображенное, благостію восхотѣвъ
и зъ чреца твоего вспомогтия чудомъ дѣо.

Песнь б.

Імосыз: Ты әси оұткерженіе притекающи къ тебе, гдя, * ты әси свѣтъ
ѡмраченніи, * һ поетъ тѧ дѣхъ мої.

Столицю венопшномъ твоемъ оұдиеніи ағли: һбо тѣхъ һмѣлъ әси
спосибенникувъ, һже къ бѣзъ въ молитвахъ.

Слѣпоты штарасы әси сярастей ш оұмѣ твоего Әче: тѣмже прошибѣлъ
әси чистъ небѣдимаго.

Икш млеқомъ воздержаніе воспитаися, пімене преподобне, на высоты
добродѣтельи возьмися әси въ совершение бузистрастіе.

Богородиченъ: Әмѣлъ тѧ помощници, врагъ въ сремленіе, чудо, не оубоюса:
һмѣлъ тѧ предстательници, тѣхъ побеждаю полки.

Свѣдаленъ, гласъ б. Подобенъ: Бжитвенныи вѣры:

Пасомъ ш гда, сега Әбчә таңылса әси крѣтко, сопротивыя, блаженне,
вѣлки побѣждамъ, һ скончай вѣжественныи подвигъ твой, въ нѣнѹ ѿграды
вселнися әси, Әче прѣбнене. Хрѣла бѣа прилѣжни моли, даровати на мъ вѣлию
мѣлость.

Слáва, һ нынѣ, б҃ородиценъ гла́съ Г:

Б҃жтвениагш җистетвà не ѫлчыл, плóть бы́вз во чре́вѣ твоéмъ: но б҃гъ вочлбѣчыл һ пребы́сть, һже по ржтвѣ мѣръ тѧ дѣ8, ىкѡ прéждѣ ржтвà сохрани́вз ксeneпорóчн8, җдніз гдн: тогò прилѣжниш молн, даровати на́мъ ве́лию ми́лостъ.

Крто б҃ородиценъ: Несквérнаш ىгница слóва, не гла́снаш дѣл мѣн, на кртѣ зэрлши повѣшена, һзв нел бе́зз болѣзни проузлешаго, мѣрики подобниш руидáющи, волїлше: оўбы ми́нѣ, чадо моё, ىкѡ стрáждешин вóлею, хотѧ һзвáвнти ѿ страстеи бе́зчестїа человѣка;

Пѣснь д.

Ірмосъ: Оұзышахъ, гдн, * смотренія твоегѡ таинство, * раздѣлъ дѣла твоѧ
* һ прославиҳъ твоѧ б҃жтвѡ.

Несквérное, зерцало, оұтѣшительн8ю зарю прїемъ, б҃гоносе бы́лиз җи, һ прїателнще б҃жтвениыхъ восхождений.

Нападемо дрѣво слезами, ىвнисл җи, Ӧче, выкокоралено, воздержаніемъ оұдобрлемо, һ плоды б҃жтвенними направллемо.

Воздѣлалз җи нівѣ твоегѡ оұмл болѣзни ми воздержанія, добродѣтелей класъ многоплоденъ һ чадесъ благодать разплодилз җи.

Б҃ородиценъ: Дѣствла со8де һ невмѣстимагш җистетвà селеніе, дѣшъ мою просвѣтн ѡмрачени8ю, б҃гоневѣсто.

Пѣснь е.

Ірмосъ: Оұтренююще волїемъ ти, гдн, * спсн ны: * ты бо җи б҃гъ на́шъ, * развѣ тебѣ ино́гъ не вѣмы.

Варз понесъ, гла́вне, дневныи радости подобныл җи гдл твоегѡ, прѣбне.

Воздержанія оұдолиіи сладковоненъ проузлаз җи шипокъ, дыханіи ежїл раздѣла благовонствъ концы.

Первѣе вельми хвалащиагосл, Ӧче, сміл къ земли смирилз җи, смиреніемъ ѡграждасл.

Б҃ородиценъ: Дѣш по ржтвѣ поэмъ тѧ, б҃щ: ты бо б҃га слова плотию мірѣ родилл җи.

Пѣсни 5.

Ірмосъ: Різгъ мнѣ подаждь свѣтла, * ѿдѣлъ исл свѣтломъ, тѣкѡ різою, * многомѣстнѣе христѣ бѣже нашъ.

Оурмѣртвнѣвъ тѣлеснаа спремлѣнїја многими пѣдѣнги, къ жицнн
безмертнѣй ѿшѣль єсн, пімене досточѣдне.

Воздержаніе пріено, молитвѣ и любовь неліцемѣрии спажаевъ, прѣбнє,
несквѣроно бѣже тѣлеса єсн зерцало.

Въ постынахъ непроходныихъ живыи, спастѣи постышыихъ себѣ ѿбнажилъ
єсн, и гражданнѣи нѣнии бѣль єсн.

Егородненъ: Иже єдина словомъ плотию слово рождши, извѣви, молимся,
и спаси враждѣи душы нашъ.

Кондакъ, гласъ д. Подобенъ: Извѣлеса єсн:

Свѣтлыихъ пѣдѣнгъ твоихъ, прѣбнє ѿче, * настѣ днѣсь стаа памѧть
твоа, * душы благочестивыхъ веселаши, * пімене бгомѹре, ** ѿче нашъ
прѣбнє.

Ікосъ: Душетлѣнныя сласти, и мѧвы мѣрскія вседушна возненавидѣвъ,
и христѣ вожелавъ, крѣзъ єгѡ вѣемъ на свою рамь, послѣдовалъ єсн ємѹ,
невѣлѣнныи желаніемъ, и воздержаніи подвигъ, невещественно спажаилъ єсн
живѣ, въ постѣхъ и слезахъ и молитвахъ непрестанныхъ. тѣмже и сіи тѣбѣ
даровѣ црѣво нѣное, сподобль незаходимаго свѣта, и зарѣ неприступныя, пімене
бгомѹре, ѿче нашъ прѣбнє.

Пѣсни 6.

Ірмосъ: Отроцы єврѣи стїи въ пеши попрѣши * пламень дерзновенни, * и на
рое ѿгнь преложиша вопиюще: * благословенъ єсн, гдѣ бѣже, во вѣки.

Въ вѣтвенныхъихъ оурмѣртвнѣахъ видѣнїиахъ, происвѣщаахъ невещественными
зарѣми, и днѣ сїи, и свѣтъ душы во тмѣ тѣкѡ вонстини бѣль єсн,
бгомѹре, во вѣки.

Вѣтвь на высотѣ безстрѣстїи изъ плотию, лг҃ашмъ подобеса, рѣлъ піщи
бѣль єсн наслѣдники, взыкала, блаженне: бѣже, благословенъ єсн.

Сїаа зарею безстрѣстїи, ѿмрачилъ єсн дѣмшинкаа искѹшеннїј, и сїи
многи ѿзлобленїја извѣви вопиющыя, прѣбнє: бѣже благословенъ єсн.

Білоруська Біблія: Сё, юже рече дёбль ахомъ велікій настай, во чре́вѣ бѣла злачать и раждаётъ. ҆мѣже пои́ще зовѣмъ: бѣже, блгословенъ ѣсн.

Псаломъ 5.

Ірмосъ: Бездначальна го цркъ славы, * ҆гоже трапещася небесамъ смысла, * пои́ти, сващеницы, * людие, преъвозноситъ во всѧ вѣки.

Недреманно душевнѹю съвестъ ѣлесъ твоихъ пытвигъ соблюди, вшель ѣснъ изъ радостию въ непоганенъ честоты, и живеши во вѣки.

Не поколебаша душу твою и толпа вѣтры нечиистыя дыхавъ: оутверди бо на камени вѣры, всеблаженне богоное.

Слоуфразыю страстеи съблѣкли ѣснъ ризъ, ѿблѣкли ѣснъ, блаженне, въ краину ѣдѣждъ ежтвеннаго безстрастия, христъ сѫдъ.

Білоруська Біблія: Іако честныи и преъвнесеныи прѣтоль, глаголю бѣла вышнаго, воспоимъ людие, єдинъ по рѣту бѣль душъ сохранишъ.

Псаломъ 6.

Ірмосъ: Оутстрашиша всѧкъ слахъ неизреченна бѣла синихожденія, * іако вышніи волею синде да же и до плоти, * ѿ дѣнческаго чрева быва члвекъ. * Тѣмже преътъ бѣль, вѣрніи, величаемъ.

Зашель ѣснъ оутба иакоже забуда ѿ міра, ѿ христѣ же вози́ль ѣснъ, оутмнаго воистину прауды, всеблаженне, синца, и іакоже зарю вѣрнымъ, твою ѿстравилъ ѣснъ съетовидныя добродѣтели, ѿемлющиа душу ѿмраченіе.

Честна предъ бѣломъ твою смѣрть, славне, бысть: ибо прѣбнъ на земли пожилъ ѣснъ, сега повелѣнія и ѿправданія, пімене, соблюди неувядна. тѣмже вози́ль іако праудникъ таєтъ съетъ невечерніи.

Ежтвеннимъ, ѿче, доброгами наслаждалися, и прічастіемъ ѿбожаемъ, и велікомъ съетъ прославленъ наинѣ предстоѧ, и краинимъ желаніемъ привліжися ѣснъ іасибніше. та чагишиа, пімене, и творящиа твою память помнай.

Білоруська Біблія: Оутставила ѣснъ, єдина въ женахъ, клатъ первозданніи, и богоевѣсто, неописанаго плоти рождши ѿпніема, ѿновила ѣснъ зиконы єстества, нескверна, разитоющиа пѣрвѣ, преъславнымъ ходатайствомъ твоимъ соединяла ѣснъ.

Свѣтіленьз. Подобенъ: Нѣбо съѣздѣши:

Аггельскаго житіѧ желяз, оудалілса єсѧ, пімене, въ путьи, и страти покорилъ єсѧ плотскія, рабноаггленъ гавилса єсѧ, ѿчє нашъ богоиссе.

Слава, и нынѣ, богородиценъ:

Державнымъ твоимъ покровомъ ѿ враговъ наѣта наꙗ, градъ, твой рабы сохрани всѧ небрѣди: тебе во стражахомъ єднѹ привѣжище въ нѣждахъ.

На Літurgical

Блаженна, ѿ Октоиха, и ѿ канона прпбнагѡ, пѣсни 5-я:

Оумертвівъ тѣлеснаѧ стремленіѧ многими пѡдвиги, къ жизни
безсмертиї ѿшевъ єсѧ, пімене досточудне.

Воздержаніє пріено, молитвъ любовь неліцемѣрнѹ страждъ, прпбнє,
нескверно бжїе гавнаѧ єсѧ зерцало.

Въ пустынѧхъ непроходныихъ живый, страстей пустошныхъ себѣ ѿбнажилъ
єсѧ, и гражданіи нѣвый быль єсѧ.

Богооднчен: Іже єдина словомъ плотию слово рождши, извѣви, молимся,
и суетей враждѣніяхъ душы наша.

Тропарь, глас 5:

Слѣзъ твоихъ теченьми пустыни безплодное воздѣлалъ єсѧ, * и иже извѣзъ
глубини въздыханіемъ, во ст҃о традѣвъ оуплодоносилъ єсѧ, * и быль єсѧ
свѣтлынику вселеніи, іллю чудесы, пімене ѡче наша, ** моли Христу бгла
спасиша душамъ нашимъ.

Кондакъ, глас 5:

Свѣтлыихъ пѡдвигъ твоихъ, прпбнє ѡче, * настѣ днесь ста память
твоѧ, * душы благочестивыхъ велѣщи, * пімене бгомѹдре, ** ѡче наша
прпбнє.

Прокименъ, гласъ 3: Честна предъ гдемъ смѣрть * прпбныхъ єгѡ.

Стихъ: Что въздамъ гдѣви ѿ вѣхъ, іаже въздаде мн;

Апълъ къ галатамъ, зачало сї.

(сї) Братіе, плодъ дхобнай єсть: любы, радость, міръ, долготерпѣніе,
благть, мѣрдїе, вѣра, Кротость, воздержаніе: на таковыхъ иѣсть закона. И иже
христы, плоть распаша со страстемъ и похотьми. Ище живемъ дхомъ,
дхомъ и да ходимъ. Не выбани тщеславни, драгздѣла раздражаютъ, драгздѣла
забѣдающе. Братіе, ище и впадетъ человекъ въ иѣкое прегрешеніе, бы дхобніи
неправлѣніе таковаго дхомъ кротости: блудный себѣ, да не и ты искрѣніи
бдешъ. Драгздѣла таїшты искрѣніе, и таішъ искрѣніе закона христова.

**Аллахъя, глагълътъ: Благънъкъ мъжъ коалитъ гдѣ, въ заповедехъ егъвъ
кохъщетъ зелобъ.**

Стъхъ: Съльно на земли бъдешъ съмъл егъвъ.

България матадеа, земяло тъ.

(1) Въо времълъ оно, по имену * идьша народъ мнозинъ ѿ галилеи и деселти
градъ, и ѿ ѿ ѿрлъма, и ѿ ѿдени, и со ѿнагъ поль иордания. Оъзрѣвъ же народы,
взыде на гордъ: и съдъшъ емъ приступниша къ немъ оѫчнци егъвъ. И ѿвървъ оѫстъ
своя, оѫчаше и хъзъ, глагола: Благънъ инишъи дхомъ: тъкъ тѣхъ ешть цртвие нѣное.
Благънъ плакъши: тъкъ ти оѫтѣшатъ. Благънъ кротцыи: тъкъ ти наслѣдатъ
землю. Благънъ алчъши: и жаждъши прѣвди: тъкъ ти насытатъ. Благънъ
млѣтиши: тъкъ ти помилованъ бъдатъ. Благънъ чистъи сърдцемъ: тъкъ ти ега
оѫзрлатъ. Благънъ миротворцы: тъкъ ти иное вѣжъи нареидатъ. Благънъ и згнани
прѣвди ради: тъкъ тѣхъ ешть цртвие нѣное. Благънъ еште, егдѣ поносите вѣмъ,
и иждениетъ, и ренетъ вслъкъ сълъзъ глаголъ на вѣ лжъше, мене ради: Радънтеа,
и веселитеса, тъкъ мъдъ вѣща многа на ибъеъхъ.

**Причестенъ: Въ памѧть вѣчнъю бъдешъ прѣникъ, ѿ слъха та не
оѫбонитъ.**